

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114209223
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114209223.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o, Bratislava 26, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Pribinova 25, 810 11 Bratislava, proti žalovanej: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Š., Q. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, právne zastúpený: JUDr. Ladislav Mikluš, advokát, Budapeštianska 8, 040 13 Košice, o zaplatenie 1.564,57 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v článku 5 odseku 5.4. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profireal Slovakia spol. s r.o. v znení

„ Zmluvná odmena za poskytnutie úveru (revolvingu) predstavuje úročenie úveru (revolvingu), pričom ročný úrok v percentuálnom vyjadrení je vypočítaný ako podiel budúcej hodnoty úveru (revolvingu) (F) a súčasnej hodnoty poskytnutého úveru (revolvingu) (P) umocnený hodnotou 1/T, pričom T vyjadruje pomer celkového počtu splátok poskytnutého úveru (revolvingu) a počtu kalendárnych mesiacov v roku. Budúca hodnota (F) - je schválená výška úveru, súčasná hodnota (P) - je schválená výška úveru znížená o zmluvnú odmenu.“

je pre svoju neprijateľnosť neplatná.

III. Žalobca **n e m á** právo na náhradu trov konania.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom došlým súdu dňa 31.3.2014 sa žalobca domáhal na žalovanej zaplatenia sumy vo výške 1.564,57 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 29.4.2012 až do zaplatenia ako aj náhrady trov konania spočívajúcej v zaplatenom súdnom poplatku a v trovách právneho zastúpenia.

Žalobca skutkovo svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 11.7.2007 uzavrel s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1.526,92 €. Poskytnutý úver mal odporca splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 92,21 € v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve.

V súlade s ustanovením zmluvy poskytol žalobca žalovanému dňa 13.5.2009 revolving vo výške 2.213,04 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 92,21 € v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára.

Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania, navrhovateľ využil možnosť danú mu ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Zároveň vyčíslil sumu dlžného úveru na výšku 1.564,57 €.

Žalovaná sa k predmetu konania na výzvu súdu písomne nevyjadrila. Vyjadrila sa až na pojednávaní, kde uviedla, že potvrdzuje prevzatie úveru od žalobcu, tento však prestala splácať z dôvodu finančných problémov. Zároveň uviedla, že si myslí, že vzhľadom na celkovú sumu, ktorú už žalobcovi vrátila, ďalšie platby by znamenali nezákonné preplatenie úveru.

Na strane žalovanej vstúpil do konania vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom v zastúpení JUDr. Ladislavom Miklušom. So vstupom do konania tohto vedľajšieho účastníka žalovaná na pojednávaní vyslovila súhlas. Vedľajší účastník sa k predmetu konania vyjadril podaním urobeným elektronicky a nachádzajúcim sa na čl. 20-22. V tomto uviedol, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere bol poskytnutý úver, ktorý mal byť úročený sumou 72,47 % ročne a neskôr poskytnutý revolving mal byť úročený sumou 119,04 % ročne. Má za to, že ide o úžerné úroky, ktoré nemožno žalobcovi priznať. Z toho dôvodu má za to, že ide o právny úkon absolútne neplatný a keďže požičaná suma bola 2.456,41 € a žalovaná už zaplatila sumu 4.152,45 €, je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd rozhodoval na pojednávaní konanom dňa 29.9.2014 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu ako aj právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorí o odročenie pojednávania nepožiadali a svoju neprítomnosť ani neospravedlnili. Na pojednávaní bola prítomná žalovaná.

Súd vykonal dokazovanie obsahom spisu a zistil nasledujúce:

Dňa 11.7.2007 došlo zo strany účastníkov konania k podpisu žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (Zmluvy o revolvingovom úvere - ďalej len Žiadosť/Zmluva), na základe ktorej žalobkyňa požiadala o revolvingový úver vo výške 46.000,- Sk so splatnosťou v 36 splátkach, mesačnou splátkou vrátane úroku 2.778,-Sk, zmluvnou odmenou 54.008,- Sk, predpokladanou RPMN za úver 79,47 % a zmluvnou odmenou za poskytnutie revolvingu 38.670,- Sk (časť 5. Žiadosti/Zmluvy).

Z časti 6. Žiadosti/Zmluvy vyplýva, že žalovanej bola poskytnutá čiastka úveru 46.000,-Sk so splatnosťou v 36 mesačných splátkach vo výške 2.778,-Sk. RPMN bola dohodnutá vo výške 76,66 % a zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu mala byť 38.670,- Sk.

Súčasťou tejto zmluvy boli aj zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere (čl. 4).

Následne dňa 5.2.2010 došlo medzi účastníkmi konania k podpisu dodatku k Zmluve o revolvingovej pôžičke, resp. k Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX od odklade splátok č. 31 a 32 (čl. 5 a 6), na základe ktorého došlo k odkladu splátok č. 31 a 32, ktoré mali byť zaplatené ako splátky č. 64 a 65 a v dôsledku toho došlo aj k zmene splátkového kalendára.

Z karty klienta (čl. 8-9) vyplynulo, že žalovanej bola žalobcom celkom poskytnutá čiastka 2.456,41 € a z jej strany bola splatená suma 4.152,45 €.

V rámci prípravy pojednávania súd výzvou zo dňa 4.7.2014 požiadal žalobcu, aby tunajšiemu súdu oznámil, kde v zmluve sa nachádza úroková sadzba poskytnutého úveru a úroková sadzba poskytnutého revolvingového úveru a zároveň, aby uviedol, aká skutočná výška úveru a revolvingového úveru bola žalovanej vyplatená.

Žalovaný vo svojej odpovedi došlej súdu dňa 25.7.2014 uviedol, že na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.7.2007 bola žalovanej poskytnutá úverová čiastka vo výške 1.526,92 €. Následne dňa 13.5.2009 bol žalovanej vyplatený revolving vo výške 929,49 €. Žalobca ďalej uvádza, že pojem zmluvná odmena za poskytnutie úveru znamená odplatu za požičanie peňažných prostriedkov.

Z článku 5 odsek 5.4. Zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluvná odmena predstavuje úročenie úveru. Ide teda o vyčíslenie úroku za celú dobu trvania zmluvného vzťahu. Žalobkyňa má teda za to, že bolo dodržané ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch tak, že nemožno aplikovať § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca má za to, že úrok v zmluve nemusí byť uvedený iba percentuálnym vyjadrením.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy - Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka - Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa čl. 4 ods.2 SMERNICE RADY 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách - Hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku.

Podľa článku 5 odseku 5.4. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere - Zmluvná odmena za poskytnutie úveru (revolvingu) predstavuje úročenie úveru (revolvingu), pričom ročný úrok v percentuálnom vyjadrení je vypočítaný ako podiel budúcej hodnoty úveru (revolvingu) (F) a súčasnej hodnoty poskytnutého úveru (revolvingu) (P) umocnený hodnotou $1/T$, pričom T vyjadruje pomer celkového počtu splátok poskytnutého úveru (revolvingu) a počtu kalendárnych mesiacov v roku. Budúca hodnota (F) je schválená výška úveru, súčasná hodnota (P) je schválená výška úveru znížená o zmluvnú odmenu.

Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Je nesporné a žalovaná to nepopierala, že jej bol vyplatený úver a revolving v celkovej sume tak, ako to tvrdí žalobca. Zároveň však je zrejmé, že údaje o RPMN uvedené v bode 5 Žiadosti/Zmluvy a v bode 6 Žiadosti/Zmluvy sú rôzne.

Pokiaľ v časti 5 Žiadosti/Zmluvy sa uvádza predpokladaná RPMN za úver 79,47 %, v bode 6 Žiadosti/Zmluvy sa už uvádza RPMN 76,66 %.

Procesný súd potrebuje upozorniť na to, že obdobná vec bola riešená aj v rozhodnutí Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/244/2013-29 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina 11Co/103/2014. V tejto veci bola riešená otázka rozdielnosti RPMN v návrhu žalovaného a v samotnej zmluve. Krajský súd Žilina dospel k záveru, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, ktorá skutočnosť spochybnená nebola, vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy ako v jej akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či táto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade okresný súd správne aplikoval § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže v danom prípade chýba bezvýhradná akceptácia návrhu a k zmluvnému koncenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu povinnej náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľský úver tak, ako správne konštatoval okresný súd treba považovať za úver poskytnutý bez poplatkov.

K vyššie uvedenému názoru Krajského súdu v Žiline, s ktorým sa procesný súd stotožňuje, tento dodáva, že podľa

§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

§ 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka - Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodit' jej súhlas, je prijatím návrhu.

§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj Zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie RPMN podstatnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuvedenie je sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene RPMN, dochádza tým k zmene podstatnej náležitosti Zmluvy a takúto odpoveď je teda potrebné považovať za nový návrh. Je teda zrejmé, že preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy s takouto novou RPMN, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh Zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom Zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že k platnému dojednaniu RPMN v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nedošlo. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorého zaplatenie je predmetom tohto konania, je teda bez úrokov a bez poplatkov.

Posudzovaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere má však aj ďalšiu vadu, ktorá spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci súd nesúhlasí s vysvetlením podaným žalobcom s tým, že zmluvná odmena vlastne znamená úročenie úveru, ktoré je vysvetlené v Zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy a teda úrok ako taký uvedený je, a preto veriteľovi patrí.

Pri odpovedi na otázku uvedenia úroku v Zmluve treba vychádzať z toho, že v spotrebiteľských vzťahoch sa poskytuje spotrebiteľovi zvýšená ochrana. Samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je potom postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšie poznanie práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnať túto faktickú nerovnosť cestou práva a to formou obmedzenia autonómie vôle.

V spotrebiteľskom práve je teda dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje a preto okrem obmedzení vyplývajúcich z vyššie uvedeného princípu rovnosti prostriedkov, možno od dodávateľa tiež očakávať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude chovať v obecnej polohe poctivo. Ak nepostupuje týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť svojho konania a takémuto nepoctivému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu.

V praxi sa zásada poctivosti prejavuje mimo iné tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak sa jedná o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok.

Treba teda uviesť, že i v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmenom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

Ustanovenie § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o tom, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, tak treba vykladať spoločne s § 4 ods. 2 písm.c), podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä cenu tovaru alebo poskytnutej služby.

Žalobca tvrdí, že výška úroku ako cena služby bola v zmluve uvedená ako „zmluvná odmena“.

Súd zastáva názor v súlade so smernicou (v zmysle, ktorej treba vykladať ustanovenia OZ znamenajúce transpozíciu smernice), že cena plnenia má byť vyjadrená jednoduchým zrozumiteľným jazykom. Ak tomu tak nie je, môže byť aj cena plnenia predmetom preskúmania a pre nezrozumiteľnosť môže byť vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Zákon č. 258/2001 Z.z. hovorí o cene poskytnutej služby, ustanovenie § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka pri pôžičke hovorí o úrokoch, ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka pri úvere hovorí o úrokoch a v § 499 o odplate, ktorá však nepredstavuje cenu za úver ale odplata predstavuje určitú odmenu, resp. náhradu za to, že veriteľ rezervuje peňažné prostriedky a čaká, kým o ne dlžník požiada, pričom nie je podstatné, či k poskytnutiu úveru dôjde alebo nie.

Je teda zrejmé, že na vyjadrenie odplaty za úver použil žalobca pojem, ktorý nezodpovedá právnej predpisu a to navyše pojem, ktorý neumožňuje bez ďalšieho poznať jeho obsah. Súd má teda za to, že cena služby - úrok nebola vyjadrená jednoduchým a zrozumiteľným jazykom, čím spôsobuje neurčitost' a teda značnú nerovnováhu zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o vysvetlenie pojmu „zmluvná odmena“ v obchodných podmienkach, toto súd považuje za nedostatočné, vzhľadom na to, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie o cene služby -

úroku ako podstatná a pre spotrebiteľa rozhodujúca zmluvná náležitosť zásadne nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, ktorú spotrebiteľ podpisuje). Navyiac aj samotný spôsob výpočtu úroku je pre bežného spotrebiteľa pre svoju zložitosť neaplikovateľný.

Podľa § 153 ods.3 O.s.p. - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods.4 O.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Pokiaľ ide o samotnú výšku úroku, či už úveru alebo revolvingu tento je bez ďalšieho pre svoju výšku rozporný s dobrými mravmi a teda v zmysle § 39 ods.1 Občianskeho zákonníka neplatný. Úroková sadzba úveru bola vo výške 60% p.a. a úroková sadzba revolvingu bola vo výške viac ako 100% p.a., čo nepotrebuje okrem pomenovania úžernícky úrok ďalší komentár.

Vzhľadom na pomer požičanej a zaplatenej sumy, ako aj vzhľadom na bezúročnosť úveru, bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešný žalobca právo na náhradu trov konania nemá.

Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka a jeho trovy právneho zastúpenia, súd zdôrazňuje, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka už dôverne pozná z množstva ďalších obdobných sporov. Súd ďalej dodáva, že NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009 uviedol, že „Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelne vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.“

Aktuálne dospel NS SR pri posudzovaní otázky náhrady trov konania v hromadných veciach v rozhodnutí sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, k nasledujúcemu záveru: „ Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Pokiaľ teda súdy nižších stupňov dospeli k takémuto záveru a vedľajšiemu účastníkovi nepriznali náhradu trov konania, ich rozhodnutia (v tomto smere) sú správne.“

Súd sa stotožňuje s vyššie uvedeným závermi NS SR, ktoré sú použiteľné aj v prejednávanej veci a preto náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.